

men det afgørende er, at vi ikke har fået noget at vide i Folketinget, og derfor vil jeg spørge ministeren i forlængelse af hr. Per Kaalunds spørgsmål: Hvis jeg er rigtigt oplyst, er det danske Cancerregister et af de mest fremtrædende overhovedet i Europa, så var det ikke også en overvejelse værd, om der ikke burde laves en selvstændig dansk undersøgelse? Vi har formentlig en viden, der er større end noget andet europæisk lands, og derfor kan vi bidrage til en afklaring af ikke alene de danske sager, men måske også bidrage med viden på internationalt plan, hvilket vil have stor betydning.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Med hensyn til det, hr. Søvnal spørger om, vil jeg sige, at jeg synes altså, det er nyttigt at lade et par dage gå, indtil vi har skaffet os vished for, hvad man har konstateret i Tyskland, så vi ikke kører ad flere forskellige spor. Men undersøgelsen skal optimeres mest muligt, og er Cancerregisteret i Danmark bedre til det, end man er i Tyskland, er det klart, at så må det bringes ind i overvejelserne at sætte en sådan undersøgelse i gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 70

Formanden:

Den sidste hovedspørger i dag er hr. Per Kaalund, og tiden fortæller, at der ikke bliver plads til medspørgere til det sidste spørgsmål i dag.

Per Kaalund (S):

Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg vil blot spørge ministeren vedrørende den samme sag om radarstråling: Har man en fornemmelse af omfanget? Hvor mange danske militærpersoner kan være omfattet af den undersøgelse, der forhåbentlig er iværksat?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

De radarsystemer, man har været beskæftiget ved, er jo systemer, som har været anvendt i 30, måske 40 år, og der er måske tale om, at der er 30.000-40.000 personer, som man må overveje at få undersøgt mest effektivt på den ene eller anden måde, hvis yderligere skridt skal tages.

For mig at se er der intet, der tyder på, at de radarsystemer, man anvender i dag og har an-

vendt i de senere år, kan give en sådan stråling. Så vidt jeg er informeret, er det radarsystemerne fra den kolde krigs tid, der kan have givet disse problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.00

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 39:

Forespørgsel til trafikministeren [om trafikløsningen for Bornholm].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Line Barfod (EL). (Forespørgslen anmeldt 29/1 2003).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 92: Forslag til lov om regulering af statstilskud til amtskommuner ved ændringer i den amtskommunale udskrivningsprocent.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 15/11 2002. Første behandling 27/11 2002. Betænkning 30/1 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

Når jeg har omvisning i Folketinget, plejer jeg gerne at sige om vores udvalgsarbejde, at det er

det, Folketingets partier og medlemmer bruger til at diskutere lovforslagene, få en afklaring.

Denne her gang må man jo i hvert fald sige, at oven på den afklaring, der har ligget i udvalgsarbejdet, har det ikke medført, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti har taget denne afklaring til efterretning, endsige brugt den til noget fornuftigt, nemlig at trække forslaget.

Vi står med et lovforslag, hvor Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen skriftligt og i deputationer over for udvalget har bekendtgjort, at lovforslagets gennemførelse vil være at lægge gift for fremtidige forhandlinger mellem kommuner, amter og regering.

Vi står også med et lovforslag, hvor regeringen ensidigt på et enkelt punkt i forhold til aftalen med Amtsrådsforeningen hævder, at der er brud på aftalen. Samtidig har Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen over for Folketingets Kommunaludvalg påpeget og understreget, at regeringen på en række punkter ikke har overholdt aftalen. Alligevel åbnes der ikke op for, at f.eks. Kommunernes Landsforening eller Amtsrådsforeningen tilsvarende skulle kunne iværksætte sanktioner over for regeringen.

Man har bl.a. påpeget fra Kommunernes Landsforenings side, at regeringen jo har udsendt udligningsreformen, som betyder, at en række små kommuner ude i landdistrikterne også i de kommende år vil komme til at stå med hatten i hånden, når de skal til at lægge deres årlige budgetter.

Vi har stået med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, som har tilbudt regeringen at forhandle, om der kunne være andre redskaber, andre sanktionsmuligheder end dem, som regeringen har fremlagt. Det er blevet afslået af regeringen og Dansk Folkeparti.

Vi står med et lovforslag, hvor det jo er bemærkelsesværdigt, at hvis man sådan går lidt tilbage i historien, man kan jo bare tage den sidste 4-årige amtsrådsperiode, ja, så har man kunnet konstatere, at man i de to amtskommuner, der nu bliver ramt med det her lovforslag, Frederiksberg Kommune og Vestsjællands Amt, har selv pålagt sig et skattestop, hvorimod man f.eks. i Frederiksborg Amt, hvor indenrigsministeren, som nu skal håndhæve den her lov, var amtsborgmester, i den samme periode gennemførte en skattestigning på 0,4 pct. – faktisk det, de to andre amtskommuner nu egentlig har udtrykt ønske om. Det er bemærkelsesværdigt.

Det er også bemærkelsesværdigt, at ser man på regeringens og Dansk Folkepartis finanslovaftale, ja, så brugte regeringen og Dansk Folkeparti udtryk som, at man ville neutralisere – man ville neutralisere den skattestigning, som eventuelt opstod i amter eller i kommuner.

Når vi så læser lovforslaget igennem og ser regeringens øvrige handlinger, ja, så må vi jo konstatere, at der ikke er tale om en neutralisering, for når man straffer Frederiksberg Kommune og i øvrigt alle de andre amter i hele landet med baggrund i denne her skattestigning, ja, så har regeringen og Dansk Folkeparti tænkt sig, at de her penge ikke går tilbage i borgernes lommer, altså en neutralisering, næh, de går i statskassen til et senere uspecificeret formål.

Der har i debatten været rejst andre forskellige forslag. Dansk Folkeparti har været fremme med et par løsningsforslag over for Vestsjællands Amt i særdeleshed, hvori man på et tidspunkt bl.a. anbefalede amtskommunen, at man skulle søge om at komme under administration under Indenrigsministeriet, så ville alle problemer være løst, og lovforslaget bortfaldet.

Ved spørgsmål til ministeren har vi fået afklaret, at det ikke er en farbar vej, det kan ikke lade sig gøre. Det var ikke en mulighed at få afskaffet eller afviklet det her lovforslag eller for Vestsjællands Amt at undgå straffen ved at søge Indenrigsministeriet om at komme under administration.

Et andet forslag fra Dansk Folkeparti har været, at man skulle tage pengene i Amtsrådsforeningens kasse for dermed at dække de udgifter, som de øvrige amter nu bliver ramt med i strafefgift.

Amtsrådsforeningen har klart svaret nej til det forslag og derudover påpeget, at hvis man gjorde det, jamen så ville der ryge nogle af de penge, som Amtsrådsforeningen rent faktisk står og vil bruge til elektroniske patientjournaler, til sundhedsportal på internettet – en række gode forslag, som vi i andre sammenhænge i Folketinget støtter.

Det er underligt at se, at regeringen og Dansk Folkeparti nu agter at gennemføre et lovforslag, som vil være en bombe under det aftalesystem, som vi i mange år har kendt kommunerne, amtskommunerne og regeringen imellem.

Det er derfor endnu mere underligt at se, at man holder fast i det. Det er underligt at opleve partierne bag finanslovaftalen ikke være åbne over for yderligere forhandlinger.

Jeg skal i øvrigt bede om, at forslaget kommer tilbage til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling og stadig holde fast i, at Socialdemokratiet på ingen måde kan støtte det fremlagte forslag.

Kristian Jensen (V):

Da regeringen og kommunerne og amterne kom ud med økonomaftalen for 2003, var vi i Venstre meget begejstrede for den, fordi vi for det første mener, at det er en god aftale, der giver plads til nødvendige løft på de væsentlige sociale områder, og for det andet mener, at det er utrolig væsentligt for os at få slået klokkeklart fast, hvad grundlaget er fra regeringen, altså fra staten, for indgåelse af aftaler. Det er slået lysende klart fast, hvad grundlaget var, og det står optrykt ikke bare i den ene aftale, men faktisk i samtlige de aftaler, der er lavet, både med KL, med Amtsrådsforeningen, med Københavns Kommune, med Frederiksberg Kommune, at det væsentlige grundlag og udgangspunkt for staten i forhold til kommuneaftalerne var, at skattestoppet blev overholdt, når man kiggede på henholdsvis kommunerne set under ét og amterne set under ét.

Hvorfor har det så været så nødvendigt at slå det klokkeklart fast? Det har det været, fordi sandheden omkring aftalesystemet har været, at under den tidligere regering blev aftaler indgået mellem regeringen og de kommunale organisationer år efter år, og de blev næsten lige så systematisk brudt år efter år. Ikke kun i spørgsmålet om begrænsningen i væksten i den offentlige sektor, men også i høj grad i spørgsmålet omkring væksten i udskrivningsprocenterne oplevede man, at kommuner og amter havde en højere udskrivningsprocent samlet set, altså en højere skat end det, der var aftalt.

Vi fandt, det var nødvendigt at sikre, at det skattestop, der blev indført med regeringsskiftet, også kom til at gælde for kommuner og amter og dermed også kom til at gælde for de aftaler, der blev lavet for økonomien. Derfor blev der indføjet en passus, der meget klart siger, at regeringen vil søge tilslutning til at neutralisere virkningen af en eventuel stigning i den gennemsnitlige amtskommunale udskrivningsprocent.

Og det er beklageligvis det, der er sket. Der er sket det, at et enkelt amt har været nødt til at hæve skatterne, at der har været en kommune, der også fungerer som amtskommune, som er blevet nødt til at hæve skatterne, og at der ikke

tilsvarende har været amtskommuner, der har sat skatterne ned, og dermed er den gennemsnitlige amtskommunale udskrivningsprocent steget. Skatten i amterne er altså steget.

Derfor er det klart, at så træder aftalen i kraft. Der er ingen, der kan være i tvivl om, at denne her regering naturligvis mener det, der bliver skrevet i aftalen, også den del af aftalen med Amtsrådsforeningen, der hedder, at en sådan stigning vil blive neutraliseret.

Derfor står vi i den beklagelige situation i dag, at vi har konstateret, at der har været en overtrædelse. Der har været en overskridelse og en skattestigning, og den skattestigning bliver nu neutraliseret med det lovforslag, der gennemføres, præcis som det blev sagt. Vi tror på, at det er nødvendigt at få signaleret ganske, ganske klart, at vi ikke vil acceptere, at skatterne stiger på trods af det aftalegrundlag, der har været mellem Amtsrådsforeningen og staten. Derfor mener vi, at lovgivningen godt nok er beklagelig, men også er nødvendig for at holde respekten om de aftaler, vi indgår.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Hr. Kristian Jensen taler om aftalen mellem amtskommunerne og regeringen. Når man spørger amtskommunerne, så siger de jo samstemmende, uanset partifarve, at det, der er tale om, er en tilkendegivelse om, hvad i øvrigt enhver regering er kommet med tilkendegivelser om, nemlig den overordnede økonomiske politik, og at man har taget til efterretning, at der har været sådan en erkendelse. Men det er ikke en del af det amtskommunale grundlag. Det er en erkendelse af, at sådan er regeringens hensigter.

Når hr. Kristian Jensen så siger, at nu er det slået klokkeklart fast, hvad regeringen ville, så vil jeg spørge: Synes hr. Kristian Jensen så ikke, at det var relevant og rimeligt, at kommunerne fik en straffesanktion over for regeringen, når regeringen ikke overholder kommuneaftalen i f.eks. spørgsmålet om at lave en udligningsreform? Hvorfor straffes regeringen ikke?

Så læste hr. Kristian Jensen op af aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti omkring finansloven og brugte igen ordet neutralisere. Dette forslag neutraliserer ikke. Der er jo tale om en ekstra skattestigning, som ikke går tilbage i borgernes lommer, men som udelukkende går i statskassen. Det er ikke en neutralisering, det er ekstra skat.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er sådan, at en aftale, der indgås, naturligvis også skal overholdes, og hvis man har udsigt til, at der kommer nogle penge ekstra ud i en enkelt kommune, som ikke ville komme, så kan jeg godt forstå, hvis man også har en forventning om, at der så vil være en konsekvens.

Men sandheden er jo, at ingen af kommunerne har haft en mulighed for at have en berettiget forventning om, hvad udligningsreformen netop skulle betyde for dem, punkt 1.

Punkt 2, så har vi samtidig sagt, at vi arbejder videre med at lave ændringer i den udligningsordning, der er, fordi der er nogle ting i den, som sagtens kan køre sideløbende med den strukturkommission, der er nedsat, sådan at der kommer ændringer i udligningsordningerne, sådan at der kommer en større klarhed over, hvad det er for vilkår, der skal til.

Og så må vi bare fastholde: Vi går ind og søger for, at der bliver neutraliseret på det her område. Halvdelen af det beløb, der kommer ind, ja, det kommer jo ind først i 2004, og med hensyn til den anden halvdel, ja, der kan man bare sige, at staten på en lang række punkter i forhold til det, der var tidligere, har haft en lavere skat, har holdt skatten i ro, og dermed at der også har været en neutralisering i forhold til borgerne.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Tak for snakken om udligningsreform. Vi kan altså i fællesskab konstatere, at udligningsreformen står i aftalen med kommunerne, og at den ikke bliver til noget, altså har regeringen ikke overholdt aftalen. Det svarer jo lidt til, hvis amterne nu kom og sagde: Næste år vil vi gerne overholde skattestoppet og måske endda sænke skatten lidt, så kunne vi ikke bare droppe det lovforslag her?

Den sludder for en sladder har jo altså intet som helst med overholdelse af aftaler at gøre. Regeringen har ikke overholdt aftalen med kommunerne og amterne i denne her sammenhæng, og det er uomtvisteligt.

Derfor er det også fuldstændig mærkværdigt, at man nu laver et lovforslag, som kun har til formål at straffe den ene part, fordi man altså ikke mener, at aftalen er overholdt.

Så til spørgsmålet om at neutralisere: Er det ikke rigtigt, at man, da man tidligere har været fremme med synspunkter om, at man ville neu-

tralisere skattestigningen i amterne, så har talt om at lette i personskatterne? Det sker bare ikke, og der er ikke nogen andre skattelettelser, som man kan pege på et eller andet sted, der kompenserer for, at man nu stikker en del af amternes bloktilskud i statskassen igen. Det er ren ekstraskat, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er jo pudsigt at høre, at Socialdemokratiet så ofte fremhæver, at regeringens skattestop koster 1,5 mia. kr., altså må der være givet skattelettelser for 1,5 mia. kr. i forhold til det, Socialdemokratiet havde forestillet sig. Og når vi så nu har en pulje på 60 mio. kr., så er det lige pludselig meget, meget mere end de 1,5 mia. kr., som Socialdemokratiet havde forestillet sig i skattelettelser. Selvfølgelig viser det her, at der er sket skattelettelser gennem den form for skattestop, som regeringen har gennemført.

Så vil jeg bare spørge hr. Thomas Adelskov: Hvad er det for kommuner, som hr. Thomas Adelskov mener er blevet snydt? Er det de store kommuner omkring Københavnsområdet, er det de små kommuner i Vestjylland? Hvilke kommuner er det, der havde en forventning om, at udligningsreformen skulle udmøntes i noget konkret, og som derfor kan komme og sige: Vi har konkret mistet nogle penge?

Sandheden er jo, at ingen vidste, hvad en udligningsreform ville ende med, og sandheden er lige så klart, at regeringen helt klart har tilkendegivet, at man ville gennemføre justeringer af den udligningsordning, der er, sådan at de værste tidsler blev pillet ud af ordningen, sådan at der blev en klarere og mere enkel udligningsordning.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Hr. Kristian Jensen har jo en række spørgsmål til mig nu, som han ikke havde under mit ordførerskab, men derfor skal jeg gerne svare hr. Kristian Jensen: De kommuner, der er blevet snydt, er alle dem, som indgik en aftale med regeringen om at lave en udligningsreform, og som ikke får den. De bliver snydt, alle som én!

Så siger hr. Kristian Jensen, at der er lavet skattelettelser på 1,5 mia. kr., fordi oppositionen hele tiden siger, at når regeringens skattestop koster 1,5 mia. kr., så er det en skattelettelse.

Jeg har forstået skattestoppet sådan – nu kan det godt være, at der er en ny definition i dag, vi

har oplevet mange definitioner på skattestoppet – at der ikke er tale om skattelettelser, men bare, at der ikke er tale om f.eks. regulering af de afgifter, der jo tidligere har været reguleret via pristallet. Så der er altså ikke tale om reduktioner i skatterne.

Kl. 14.15

Hvis der er det, så vil jeg godt have, hr. Kristian Jensen går op og peger på, hvilke skatter der er blevet nedsat, hvor compensationen er, hvor neutraliseringen er i form af skattelettelser til de borgere i Vestsjællands Amt, i Roskilde Amt, i Nordjyllands Amt, i alle amter, som vil blive ramt af det her lovforslag, fordi man over én kam både straffer de kommuner, der har sat skatten op, og alle de andre. Hvor er neutraliseringen, hvor er skattelettelsen?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Den socialdemokratiske holdning til regeringens skattestop tager så en ny drejning nu, for nu koster det åbenbart ikke noget at gennemføre skattestoppet. Nu har vi i over et år hørt, at det kostede milliarder af kroner at gennemføre skattestoppet, men nu koster det så ikke noget, for nu er det ikke nogen skattelettelse. Det synes jeg er en meget interessant diskussion.

Hr. Thomas Adelskov siger så, at alle kommuner er blevet snydt, og spørger, hvorfor jeg ikke stillede spørgsmål til hr. Thomas Adelskovs ordførerindlæg. Det gjorde jeg ikke, fordi spørgsmålet om udligningsreformen intet har med dette lovforslag at gøre. Det er hr. Thomas Adelskov, der i sit spørgsmål til mig inddrager udligningsordningen.

Jeg vil bare sige, det er ikke sådan, at alle kommuner kan sidde med en berettiget forventning om, at de vil få mere ud af en udligningsordning, for der har aldrig været tale om, at der skulle lægges flere penge i puljen. Derfor vil en udligningsordning betyde, at der skal tages fra nogle kommuner og gives til andre, og derfor måtte kommunerne under ét have de samme økonomiske vilkår, som de har under den gældende ramme. Derfor er det ganske enkelt forkert, når hr. Thomas Adelskov påstår, at kommuner er blevet snydt. Det er de ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er til hr. Kristian Jensen, der ligesom forsøger at give indtryk af, at der er tale om, at der er indgået en aftale, og at en aftale skal holdes, og

at når kommunerne, her Vestsjællands Amtskommune, bryder den, så må der også falde en sanktion.

Men hr. Thomas Adelskov har jo ret i, at i den aftale indgår der jo flere elementer, bl.a. en udligningsaftale, der er en del af den aftale. Den er ikke blevet til noget, så uanset indholdet af den skulle der have været en udligningsaftale, og det er der ikke. Ergo er aftalen heller ikke overholdt fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er ganske enkelt, som om oppositionen i dag taler i en stor osteklokke uden blik for, hvad virkeligheden er. Virkeligheden er, at det udvalgsarbejde om en ny udformning af udligningsordningen arbejder videre og har stadig væk til opdrag at komme med forslag til forbedringer og ændringer, også selv om der er kommet en Strukturkommission, der gør, at en kæmpe omkalfatring af hele udligningsordningen er skudt lidt ud. Så der er stadig væk som aftalt et arbejde i gang med at lave en reform af udligningsordningen, der skal fjerne de værste tidsler, og derfor er den tankegang om, at nogle kommuner er blevet snydt, fuldstændig forkert.

Det pudsige er jo faktisk også, at kommunerne, når det, vi snakker om i dag, er spørgsmål om udskrivningsprocenten, altså skatten, jo har fundet ud af at klare sig på en sådan måde, at nogle kommuner har kunnet hæve skatten, og andre kommuner har kunnet sænke den, så kommunerne samlet set har overholdt skattestoppet.

Problemet i dag er amtskommunerne, og det er et helt andet spørgsmål end det, oppositionen forsøger at dreje det over til, nemlig spørgsmål om udligningsordningen.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig forslaget her. Det fremgår jo også af den aftale, vi har indgået med regeringen om finansloven. Man kan egentlig sige, og det er også derfor, jeg vælger at tage ordet som ordfører nu, at al den der snak, der nu kommer, illustrerer jo meget godt forskellen på det, der var, og det, der så er.

Man har altså vænnet sig til en situation, hvor det at lave en aftale regeringen og kommunale parter imellem var noget, man kunne hoppe op

og falde ned på efter forgodtbefindende. Man var godt klar over, at man indgik en aftale, og hvis man sådan prøvede at holde sig lidt i hovedsporet, så gik det nok, men hvis man veg lidt udenom, så skete der ikke noget videre ved det. Derfor har vi jo også set år efter år, at det grundlag, der har ligget, er skredet.

Nu er der så sket det, at den aftale, der er indgået, faktisk skal overholdes, og det kommer så bag på nogle. Det er jo selvfølgelig, fordi man skal have sådan en kulturændring ind, hvor man finder ud af, at det betyder noget, hvad man sidder og forhandler om. Derfor er der jo selvfølgelig også en lang række spørgsmål, som hr. Ole Sohn lige var inde på, der indgår i sådan et aftalegrundlag, som selvfølgelig også gør, at når man nu finder ud af, at nu skal aftalen holdes, så får det jo også de kommunale parter, om det er kommuner eller amter, til i forhandlingerne at vide, at det, man aftaler, står altså til troende.

Det betyder selvfølgelig også, at når man her til foråret får forhandlinger, så er det på det grundlag, og det synes vi altså i Dansk Folkeparti er noget sundt, det er ikke noget negativt, det er sundt.

Kl. 14.20

Hvad udlændingereformen angår, har vi jo presset på for at få så stor en del gennemført så hurtigt som muligt, fordi der er mange kommuner, der notorisk har et behov for, at der bliver lavet en udlændingeordning. Det er jo ikke et rent vinderspil for alle. Der er jo nogle, der taber, og nogle, der vinder. Det blev næsten fremlagt heroppefra, som om alle kommuner taber på, at der ikke er lavet en udlændingeordning.

Men vi skubber jo på det, fordi der er nogle, der har behov for det. Det er også et spørgsmål, og det ved vi jo godt, som kommer til at indgå i de forhandlinger, som bliver her i foråret mellem regeringen på den ene side og de kommunale parter på den anden.

Man kan bare ikke andet end sige, at det er fornuftigt nok, at man så også i de forhandlinger tager ind, at der sidder en Strukturkommission og arbejder, at der muligvis kommer en helt ny struktur i forhold til, hvad man skal fordele imellem. Vi håber, at amterne har en meget lille fremtid foran sig, og at der derfor er nogle nye parter her, man skal fordele imellem. Derfor kan det være fornuftigt, at man skyder enkelte dele af det, man ellers normalt ville have omfattet af en udlændingereform, men det skal blive en så lille del som overhovedet muligt, fordi der er

mange kommuner, der rent faktisk har et stort behov for, at det sker.

Så nævnte hr. Thomas Adelskov i sit ordførerindlæg en lille krølle, som jeg lige vil kommentere, nemlig det her med, at vi har argumenteret for, at den del af sanktionen, som skal tages fra amterne kollektivt, fordi det er en kollektiv aftale, og derfor er det jo naturligt nok, tages fra Amtsrådsforeningens formue. Hr. Adelskov gav indtryk af, at hvis Amtsrådsforeningen valgte at gøre det, var der nogle andre ting, som Amtsrådsforeningen så ikke kunne løfte. Det tror jeg altså er direkte forkert at give udtryk for. Jeg tror, formuen i Amtsrådsforeningen ligger på en 500-600 mio. kr. Amtsrådsforeningen kunne så nemt som at klø sig i nakken vælge at finansiere de 60 mio. kr., som de skal komme med, via Amtsrådsforeningens pengetank, hvis de ønskede det.

Det er jo amterne selv, der skal vurdere det. Det er jo ikke noget, vi skal vælge for dem herindefra. Vi kan komme med det gode råd, og så er det op til Amtsrådsforeningen at følge det. Det synes vi bestemt stadig væk ville være en god idé.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg forstår hr. Kristian Thulesen Dahl således, at når man indgår en aftale med regeringen, skal man overholde aftalen, men at regeringen af forskellige hensyn, og det kunne være, den har nedsat en Strukturkommission osv., ikke behøver at overholde sin aftale om at gennemføre en udligningsreform. Det er sådan nogenlunde koft ned, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl sagde.

Jeg skulle hilse fra amterne, bl.a. Vestsjællands Amt, og sige, at derude havde man vurderet, at man havde behov for nogle flere penge til bl.a. at bevare små sygehuse, som jeg tidligere har hørt Dansk Folkeparti kere sig meget om. Det bliver desværre ikke til noget. Nu må man gennemføre lukning af en række små sygehuse. Men det var jo en konkret vurdering.

Blot fordi Dansk Folkeparti ikke bryder sig om amternes eksistens, så berettiger det jo ikke regeringen til på den ene side skrappt at håndhæve en aftale, som den på den anden side selv tillader sig at bryde gang på gang. Det fremgår tydeligt af de svar, som både KL og Amtsrådsforeningen har givet Kommunaludvalget.

Til sidst skal jeg lige sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Der er jo ikke tale om en neutralisering

med det her forslag. Der er tale om, at de penge, man tager fra amtskommunerne i år, faktisk bare går i statskassen. Det er da ikke at overholde skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Dansk Folkeparti skrev et brev til medarbejderne på landets sygehuse, herunder også de to sygehuse i Vestsjællands Amt, som bliver lukket som følge af Dansk Folkepartis stemmeafgivning her under anden og tredje behandling af dette forslag.

Dansk Folkeparti skrev lidt populistisk til medarbejderne: Nu støtter vi jer.

Hvordan har Dansk Folkeparti tænkt sig at redegøre over for de samme medarbejdere for, at man nu lægger stemmer til, at de sygehuse lukkes som følge af den aftale, man har indgået med regeringen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Både til hr. Ole Sohn og hr. Adelskov om sygehuse: Hvis S og SF stemte for Dansk Folkepartis beslutningsforslag om lige præcis det her med at undgå sygehuslukninger, så ville det have medført det, jeg har fortalt her fra talerstolen talrige gange, nemlig at regeringen var blevet tvunget til at optage forhandlinger om at undgå sygehuslukninger, og at den regning, der i givet fald måtte komme ud af det, ville Folketinget blive præsenteret for. Det valgte man ikke at gøre, og så henviser man i debatten til det. Det synes jeg er lidt tyndt.

Så må jeg sige til hr. Adelskov, som spørger om det her med, hvorfor regeringen ikke skal holde sin del: Hvis man laver en aftale, f.eks. med amterne, og man så i øvrigt iværksætter et stykke arbejde med henblik på – for vores vedkommende – at få amterne nedlagt, ja, så kan man selvfølgelig godt sige, at noget, som så skal ske i 2004, altså hvis man nu kunne nå at nedlægge amterne på det tidspunkt, ikke ville blive ført ud i livet. Det er jo rigtigt nok.

Kl. 14.25

Omvendt giver det jo heller ikke nogen helst logik at gøre det. Der er jo altså en fuldstændig logik i at sige som lovgiver, som Folketing, der skal lovgive om strukturen også i det her land i givet fald, hvis det drejer sig om amternes fremtid, at hvis vi står i en situation, hvor vi reelt overvejer – og det gør man fra vores side i hvert fald, det er vores indgangsvinkel til det

her – at amterne ikke har en fremtid, så er det måske fornuftigt nok, at der er dele af den udligningsreform, man ellers ville have lavet, som så først laves, når man kender grundlaget. Det tror jeg faktisk også man blandt de kommunale parter har forståelse for.

Det kan så afstedkomme, at de kommunale parter i forhandlingerne her i foråret med regeringen siger, at så er der noget andet, man bliver nødt til at kræve eller bede om, eller hvordan man gør sådan nogle ting, i forhold til det aktstykke, som vi jo så får præsenteret i juni til godkendelse i Folketingets Finansudvalg.

Det er jo de forhandlinger, der må finde sted. Jeg må minde om, at udligningsreformen jo skal finde sted fra 1. januar 2004 efter aftalen. Så det er jo ikke et brud på en aftale, der er sket. Det er noget, vi kan se, der er et problem i, som skal tackles, og det presser vi også på over for regeringen for at få tacklet.

Så bare lige om det med neutralisering: Jeg mener klart, at de penge, der kommer ind her, er reserveret til skattelettelse. Altså det mener jeg helt notorisk. Det må være sådan, at når man kradser 60 mio. kr. ind, så er det selvfølgelig med henblik på, at de skal ud af kassen igen. Jeg mener ikke, de skal ligge et eller andet andet sted i den statslige del.

Der samles også nogle penge sammen fra »Flere i arbejde« med henblik på at kunne levere en skattelettelse i 2004, og det håber jeg meget kan ske.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det er jo tydeligt at se, hvor hult det er, når Dansk Folkeparti fremsætter beslutningsforslag i Folketinget for at redde små sygehuse. Hvis ikke man stemmer for Dansk Folkepartis forslag, så er de også ligeglade, så lægger de arme over kors og vil ikke være med.

Her var der rent faktisk nogle muligheder for at give i særdeleshed et amt, som havde ønsket flere penge, bl.a. til sygehuse, psykiatriske sengepladser, muligheden for rent faktisk at hæve skatten, i øvrigt i lighed med den skattestigning, som tidligere er blevet gennemført i en række amter, bl.a. indenrigsministerens, i de foregående 4 år, hvor Vestsjællands Amt og Frederiksberg Kommune ikke hævdede skatten. Det valgte Dansk Folkeparti ikke, så hulheden i den tale må stå lysende klar.

Jeg vil godt lige understrege, at det jo i særdeleshed er KL, som har været vred over, at denne

her udligningsreform er blevet udskudt. Synes hr. Kristian Thulesen Dahl så ikke, at det havde været rimeligt, når nu der er kommet en Strukturkommission osv., at man havde indkaldt til forhandling i stedet for bare som diktat at meddele kommunerne, at nu har man udskudt udligningsreformen med 1 år?

Det er da overhovedet ikke sammenligneligt med, at man på den anden side straffer de amter, som ikke overholder deres del af aftalen, hårdt og kontant ved at skære i skattestigninger og derved forhindre dem i at udføre deres arbejde ordentligt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg må spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Er det ikke lidt sølle af et parti, som har så stor indflydelse som Dansk Folkeparti? Det sidder faktisk i den position, at det leverer flertallet til regeringen, og at det kan levere flertallet mod regeringen.

Det vil sige, at når Dansk Folkeparti lover personalet på landets sygehuse, herunder også personalet på sygehuse i Vestsjællands Amt, at deres sygehuse ikke skal lukkes, det skal Dansk Folkeparti nok sørge for, og så bagefter, når man så finder ud af, at det tør man ikke, eller det vil man ikke alligevel, så giver man oppositionen, som ingen indflydelse har på regeringens økonomiske politik, skylden for, at Dansk Folkeparti ikke vil gennemføre det, det som parti har mulighed for.

Dansk Folkeparti har nøglen til at sikre, at sygehuse ikke bliver lukket her i landet. Man har haft nøglen til det, man kender konsekvensen. Nu er der to sygehuse i Vestsjællands Amt, som må lukke, plus en række nedskæringer, fordi Dansk Folkeparti er løbet fra det brev, det har sendt personalet på de pågældende sygehuse, og fordi man leverer stemmer til dette lovforslag. Det kunne man have undgået. Det er Dansk Folkeparti, som har nøglen til at løse problemerne, hvis det tør og vil. Alt andet er for fatigt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det må være fantastisk at sidde og lytte til den her debat. Dansk Folkeparti sidder simpelt hen med nøglen, kan gøre, hvad vi vil, vi kan levere flertallet, jamen, det er jo fantastisk, det er jo fantastisk.

Vi har fremsat et beslutningsforslag til vedtagelse her i Folketinget, som lige præcis går ud på, at de sygehuse ikke bliver lukket. Vi kan ikke levere flertallet for det beslutningsforslag, vi kan levere 22 mandater. Men så skulle hr. Adelskov og hr. Sohn være kommet med de resterende mandater, og de ville ikke være med.

Bagefter går de op og siger til Dansk Folkeparti, at det er vores skyld – fordi vi i øvrigt mener, at skatten skal holdes i ro, og at man ikke kan få lov til bare at hæve skatten rundtomkring – at man ikke kan undgå, at de sygehuse bliver lukket. Det er jo fantastisk.

Kl. 14.30

Vi har et forslag, der går direkte ind på det emne, som begge de to ordførere rejser her i dag, som ville have løst de problemer, de to ordførere taler for skal løses her, men det vil de ikke stemme for, og så skal et helt andet forslag, der drejer sig om, at skattetrykket ikke skal stige her i landet, have skylden.

Sagen er jo, når det drejer sig om Vestsjællands Amt, at det har været et misregeret amt, og det ved hr. Adelskov om nogen, for det har været en af hans partifæller, der har siddet i spidsen for det amt. Så har man drevet det amt ud i uføre, og nu sidder man og har problemer, ja. Hvis man inden for Amtsrådsforeningens kreds havde været solidarisk i de forhold, så havde man selvfølgelig sagt til Vestsjællands Amt, at de fik nogle muligheder, mod at andre så trak i den anden retning.

Det har man ikke ønsket, og man har det problem, at man i Amtsrådsforeningen har valgt at indgå en kollektiv aftale med regeringen også med hensyn til skattegrundlaget. Det fremgår klart som et grundlag for aftalen, at skattestopet var der.

Så jeg forstår godt, at alt det her kan virke lidt mærkværdigt, men det er godt nok mærkeligt, at de to herrer nu skal problematisere i forhold til et beslutningsforslag, som, hvis de ville stemme for, ville have haft flertal for præcis at nå det, som vi gerne vil skaffe flertal for, og som jeg også kan høre at de to ordførere ønsker.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg er enig med hr. Kristian Thulesen Dahl, lad os stoppe med ævl og kævl og kiv osv. Så vidt jeg husker på stående fod, regner man i Vestsjællands Amt med at spare 30 mio. kr. ved nedlæggelse af de sygehuse og sengepladser, man har

gang i nu. Det, man tager fra Vestsjællands Amt næste år, er 60 mio. kr.

Vi kan jo lave en aftale her med hr. Thulesen Dahl om, at I lader være med at stemme for det her lovforslag. Dermed bliver der 60 mio. kr. ekstra til f.eks. Vestsjællands Amt, så de kan løse deres sygehusproblemer og ikke lukke de små sygehuse. Så er vi da kommet videre, og det var jo det, hr. Kristian Thulesen Dahl efterlyste.

Ellers må det være, fordi man fra Dansk Folkepartis side mener, at det med vold og magt er vigtigt at straffe de amter, som ikke har overholdt en aftale, mens man til gengæld ser gennem fingre med, at de politiske kammerater i regeringspartierne får lov til at bryde den aftale, de har indgået med både kommunerne og med amterne, på en række områder.

Hvis hr. Kristian Thulesen Dahl ikke ved, hvilke områder det er, så ligger der besvarelser til Kommunaludvalget på denne her sag. Der ligger et brev fra Amtsrådsforeningen, der ligger et brev fra Kommunernes Landsforening, hvor de påpeger adskillige brud på aftalen. Det er ret enkelt: Man straffer kun den ene, den anden får lov at slippe.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er en lidt fantastisk form for argumentation, hr. Kristian Thulesen Dahl kommer med. Der er jo ikke tale om, at Vestsjællands Amt har brugt penge til rødvin og svir eller tvivlsomme økonomiske transaktioner som eksempelvis i Farum Kommune, som også i kraft af et dårligt styre nu får en markant skatteforhøjelse. Den har man dog trods alt holdt uden for aftalen og sikret, at de ikke skal belægges med nogen strafskat.

I Vestsjællands Amt er situationen den, at man for at opretholde en rimelig velfærd inden for sygehussektoren, og fordi man har holdt skatten i ro en række år forud, meget gerne vil undgå at lukke sygehuse. Bl.a. fordi Dansk Folkeparti har skrevet til personalet på amtets sygehuse for at sige, at der ikke skal lukkes sygehuse. Det imødekommer amtet og siger, at det så kræver, at man har lidt penge at gøre det for. Så for at sikre velfærden får de en hammer i hovedet af Dansk Folkeparti. Det er vel nok solidaritet med dansk sygehusvæsen, Dansk Folkeparti lægger for dagen her.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Mage til hykleri skal man da lede længe efter. Der foreligger altså et beslutningsforslag, som ligger til udvalgsbehandling mellem første og anden behandling, fremsat af Dansk Folkeparti. Hvad går forslaget ud på? Det går ud på, at vi forpligter regeringen til at optage forhandlinger med amterne med henblik på at undgå sygehuslukninger.

Så kommer hr. Ole Sohn og hr. Adelskov herop og siger, at det er forfærdeligt, man er på vej til at lukke sygehuse, det må vi gøre noget ved, så nu må Dansk Folkeparti som dem, der kan skaffe flertallet, sørge for at få det på plads.

Jamen der er kun at sige til det: Vores 22 mandater er leveret, forslaget ligger der. Det kan bringes til en næste behandling her i Folketingsalen, og hvis hr. Ole Sohn og hr. Adelskov i øvrigt kunne overbevise deres egne folketingsgrupper om det fornuftige i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, så kan vi søreme også få det vedtaget. Men tro mig, om ikke de to partier ikke kan lægge stemmer til et sådant forslag, og så vil man alligevel benytte denne her andenbehandling til at skose Dansk Folkeparti for, at der lukkes små sygehuse. Jamen det er dog fantastisk.

Kl. 14.35

Jeg tror alle de, der hører sådan en debat, virkelig må spørge: Hvad sker der? Hvad er vi vidne til? Hvad er det for noget, vi sidder og overværer? Hvad er det, vi lytter til? Enhver kan da se, at hvis man kan trykke på knapperne på baggrund af sådan et beslutningsforslag, så sætter man da en proces i gang, der går i den retning, vi kan høre, vi vil. Men det vil man ikke. Det vil man stemme imod.

Hvis det er, fordi det er os, der har fremsat det, ja, så kunne vi da lave den aftale, at hr. Adelskov kunne skrive af efter vores forslag og så fremsætte det. Vi skal nok lægge stemmerne til.

Ole Sohn (SF):

Ministeren skriver i den skriftlige fremsættelse til lovforslaget indledningsvis, at formålet med lovforslaget er at understøtte aftalesystemet mellem staten og amtskommunerne. Det er den ene parts udlægning af, hvad det er, vi har gang i her.

Den anden side er Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, altså de kommunale organisationer, som klart og utvetydigt har

tilkendegivet, at gennemførelsen af dette lovfor-
slag i den grad vil underminere det gældende
aftalesystem mellem amter, kommuner og sta-
ten.

Det vil altså sige, at vi er i en situation, hvor
der med hensyn til det, som er – man kan sige –
kernen i hele den kommunale økonomi, aftale-
systemet, mellem på den ene side staten og den
anden side de kommunale og amtskommunale
organisationer, er en total difference i opfattel-
sen af, hvordan lovforslaget her virker.

Det er i hvert fald en kendsgerning, at staten
– dvs. Venstre og De Konservative med støtte af
Dansk Folkeparti – nu ensidigt griber ind i det
kommunale aftalesystem. Hvorfor gør man det?
Ja, det gør man, fordi de kommunale skatter un-
der ét overstiger skattestoppet med 0,02 pct. –
med 0,02 pct. Mindre kan det vist ikke blive, el-
ler sagt på en anden måde: tættere på overhol-
delse af et skattestop kan man ikke komme.

Så er spørgsmålet: Hvad er årsagen til, at man
samlet set har været nødt til at hæve skatterne
med 0,02 pct.? Ja, årsagen er, at Vestsjællands
Amt er i en økonomisk situation, hvor man må
prioritere, om man skal forringe den borgernære
service, eller man skal opretholde det velfærds-
niveau, som et enigt Folketing på forskellig sæt
og vis har givet udtryk for er meget centralt.

Regeringspartierne sagde i valgkampen, at vi
skal styrke sundhedssektoren, vi skal styrke sy-
gehusvæsenet. Dansk Folkeparti fulgte efter og
overgik det oven i købet efter valget ved at skri-
ve til hver enkelt medarbejder på hospitalerne,
at vi nok skal sørge for, at der ikke bliver lukket
sygehuse, for vi mener, at sygehusektoren er et
meget centralt led i vores velfærdssamfund.

Så kommer vi hertil, hvor vi skal gøre regne-
brættet op, og så finder Dansk Folkeparti og
Venstre og De Konservative det altså meget vig-
tigt, af principielle grunde – af principielle grun-
de – at straffe et amt for at opretholde den bor-
gernære service. Så skal der indføres en straffor-
anstaltning, i og med at Vestsjællands Amt skal
aflevere 60 mio. kr. til staten.

Så kan Dansk Folkeparti måske godt sige, at
de skal gå til skattelettelser, men skal det batte
noget, er det ikke 30 mio. kr., men 30-60 mia. kr.,
der skal til, før man overhovedet kan se det på
skattebilletten. Så selvfølgelig har det ingen ind-
flydelse på, om det kan give skattelettelser eller
ej.

Men det rejser et andet spørgsmål, som ikke
mindst Dansk Folkeparti også nødvendigvis må
tage stilling til. Det er, at når man har et skatte-

stop, som indebærer, at den eneste måde, amter-
ne og kommunerne kan få økonomien til at
hænge samme på både i år og også i de kom-
mende år, er ved at foretage løbende nedskærin-
ger i den borgernære service, hvordan hænger
det så sammen med et udtrykt ønske fra alle Fol-
ketingets partier, men ikke mindst fra Dansk
Folkepartis side, om, at der skal være mulighed
for at opretholde velfærden, ikke mindst i syge-
husektoren?

Derfor vil et naturligt spørgsmål til Dansk
Folkeparti, som kommunerne og amterne må
have krav på svar på, være, om Dansk Folkepar-
ti i forbindelse med de forestående kommuneaf-
taleforhandlinger for 2004 vil lægge pres på re-
geringen ved at sige, at så må det kommunale
og amtskommunale bloktilskud hæves væsent-
ligt, sådan at man ude i amter og kommuner får
mulighed for at opretholde en rimelig service.

Kl. 14.40

Og skal det ske, så er næste spørgsmål: Hvor i
den statslige sektor skal der så foretages de mas-
sive nedskæringer? For det er jo det, der er alter-
nativet. Enten skal nedskæringerne foretages i
amterne og kommunerne, som har den primære
opgave inden for den borgernære service, eller
også skal det ske inden for statens område. Der
er der behov for at få nogle klare meldinger
både fra regeringen og Dansk Folkeparti om,
hvor det i givet fald skal ske.

Men det, vi er vidner til her, og det synes jeg
også er vigtigt for borgerne i Vestsjællands Amt
at vide, er, at regeringens og Dansk Folkepartis –
altså flertallets – svar på et amts ønske om at op-
retholde et rimeligt serviceniveau inden for
sundhedssektoren er en strafafgift som følge af,
at den kommunale verden under ét har været
nødt til at hæve skatterne samlet med 0,02 pct.

Det er det, der er udtryk for flertallets vilje
herinde, og det får de konsekvenser, at Dansk
Folkeparti givetvis herefter vil skrive et nyt brev
til medarbejderne på hospitalerne, specielt hos-
pitalerne i Vestsjællands Amt: Vi beklager, at vi
var nødt til at løbe fra vores tilsagn om ikke at
lukke sygehuse; vi har givet stemmer til regerin-
gen, og det er så konsekvensen af de handlinger,
der finder sted.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan altså ikke lade være med at være en lille
smule beæret. Jeg mener, det er sjældent, at et
andet oppositionspartis ordfører bruger stort set
hele sin ordførertale på et andet oppositionspar-

tis ordfører og et andet oppositionsparti. Men det gjorde hr. Ole Sohn jo ved at rette stort set hele sit ordførerindlæg til Dansk Folkeparti. Det er jo pragtfuldt at være i den situation.

Det skyldes sikkert den illusion, som hr. Ole Sohn også tidligere gav udtryk for, nemlig at vi kan levere flertallet for det ene og for det andet. Men det forudsætter jo, at hr. Ole Sohn vil være med sammen med hr. Adelskov.

Og når hr. Ole Sohn nu igen trækker det frem, at vi har skrevet ud til sygehuspersonalet, ja, så har vi skrevet ud til en stor del af sygehuspersonalet, hvor vi vedlægger vores beslutningsforslag og beder om kommentarer til det beslutningsforslag, som vi jo ikke har fået til en sidste behandling her i Folketingssalen endnu. Et beslutningsforslag, der lige præcis skal sørge for, at der ikke bliver nedlagt sygehuse. Men tro mig, om hr. Adelskov og hr. Ole Sohn ikke vil stemme nej til det beslutningsforslag.

Det er jo den kobling, der er interessant her, det er jo det, der er interessant: Kan vi levere et flertal herinde i Folketinget, der pålægger regeringen at forhandle med sygehusejerne om at undgå sygehushlukninger, ja eller nej?

Det kan vi, hvis hr. Adelskov og hr. Ole Sohn kan overbevise egne folketingsgrupper om det viselige i det. Dansk Folkeparti har afklaret sin holdning, som vi har givet udtryk for i det brev til bl.a. det sygehuspersonale, hr. Ole Sohn henviser til.

(Kort bemærkning):

Ole Sohn (SF):

På tavlen bagved står der L 92, det er et konkret lovforslag, vi behandler. Det er det lovforslag, som indebærer, hvorvidt der skal pålægges en strafafgift primært til Vestsjællands Amt som følge af, at de har fundet det nødvendigt for at opretholde den borgernære service inden for sundhedssektoren at hæve skatten med 0,4 pct. Det er det forslag, vi tager stilling til.

Stemmer man for forslaget, er konsekvensen, at Vestsjællands Amt skal aflevere 60 mio. kr. i strafafgift til staten og dermed er tvunget til at lukke to sygehuse. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor Dansk Folkeparti taler om et helt andet beslutningsforslag. Der ligger et konkret lovforslag, som er til andenbehandling. Der skal trykkes på knapperne her på torsdag i forbindelse med tredjebehandlingen, og stemmer man for forslaget, så stemmer man for en straf til Vestsjællands Amt, en straf for, at de ønsker at opret-

holde den borgernære service inden for sundhedssektoren.

Det er i al sin enkelhed det, sagen går ud på, og det må Dansk Folkeparti jo tage stilling til: Vil de stemme for en strafafgift og dermed nedlæggelse af to sygehuse i Vestsjællands Amt eller vil de ikke?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man fristes jo næsten til at spørge, hvor hr. Ole Sohn er opstillet til Folketinget, for jeg kan ikke lige huske, hvad kredsen hedder, men det, jeg tænker på, er, at Danmark jo ikke bare er Vestsjællands Amt. Danmark består jo af flere amter end Vestsjællands Amt. Det er vigtigt, hvad der foregår i Vestsjællands Amt og specielt på sygehusområdet, men det er da også vigtigt, hvad der foregår i de andre amter.

Vores beslutningsforslag, som jeg henviser til som noget helt naturligt, fordi sygehusspørgsmålet optager hr. Ole Sohn meget, og det synes jeg er vigtigt og rigtigt, er jo et beslutningsforslag, som vil sikre en tilstrækkelig sygehusbetjening i hele landet og vil gå imod lukninger af sygehuse i hele landet og ikke bare i Vestsjællands Amt.

Kl. 14.45

Det vil givet koste nogle penge, og hvis hr. Ole Sohn og hr. Adelskov kunne overbevise egne folketingsgrupper om at stemme for det forslag, ville det forpligte regeringen til at forhandle med sygehusejerne om at undgå sygehushlukninger og præsentere Folketinget for den regning, det i givet fald ville udløse.

Så er det ikke bare Vestsjællands Amt, det handler om, hvad der kan være nok så vigtigt, men hele Danmark. Derfor er det da relevant at spørge: Burde vi ikke løse det på den måde frem for at løse det ved at give det signal, at en aftale, der er indgået mellem de kommunale parter og regeringen, ikke er det papir værd, den er skrevet på?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg ved ikke af hvilken grund, hr. Kristian Thulesen Dahl ikke mente, det var på sin plads at fortælle, hvor jeg er valgt. Jeg er valgt i Vestsjællands Amt. Jeg føler også en meget stor forpligtelse til at varetage de interesser, som borgerne i Vestsjællands Amt har. Det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Derfor engagerer jeg mig temmelig meget i sagen.

Men det er vist forbigået hr. Kristian Thulesen Dahls opmærksomhed, at nok er Dansk Folkeparti med til at lukke to sygehuse ude i Vestsjællands Amt efter stemmeafgivningen. Men lovforslaget rammer jo amterne samlet set, for halvdelen af straffen bliver jo delt ud totalt set på de øvrige amter, som så allerede nu må begynde at forberede nedskæringer i den borgernære service for 2004 som følge af Dansk Folkepartis stemmeafgivning. Det synes jeg da borgerne har krav på at vide. Og det er også ærligt nok.

Det er bare lidt underligt, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke kan få sig selv til at sige: Jo, vi stemmer naturligvis for forslaget. Vi kender konsekvensen; vi ved godt, der skal lukkes nye sygehuse i Vestsjællands Amt; vi ved godt, at de øvrige amter i landet skal forberede nedskæringer i den borgernære service til næste år. Men det er et politisk valg, vi har truffet.

Det burde man sige.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det hele roder jo sammen her. Men det er også fint nok. Jeg skal oplyse hr. Ole Sohn om, at vi også er meget optaget af, hvad der sker i Vestsjællands Amt, men vi synes, at når det drejer sig om sygehuse og det at undgå lukninger, så burde hr. Ole Sohn, uanset hvor han er valgt, også se lidt længere end alene til Vestsjællands Amt og se, hvordan vi sikrer anstændige vilkår i hele landet.

Derfor er det mig stadig en gåde, hvordan hr. Ole Sohn, når det drejer sig om Vestsjællands Amt, kan have det synspunkt, han har, men når det drejer sig om resten af amterne, så åbenbart stort set være ligeglad, når han ikke vil stemme for det beslutningsforslag, vi har, der lige præcis drejer sig om at sikre imod lukninger af sygehuse i hele Danmark. Ikke kun Vestsjællands Amt, men hele Danmark.

Og med hensyn til spørgsmålet om den kollektive straf, altså de 60 mio. kr., som amterne som helhed skal betale, kan jeg oplyse hr. Ole Sohn om, at Dansk Folkepartis medlemmer af amtsrådene har stillet et forslag til Amtsrådsforeningens generalforsamling, der går ud på, at man tager det beløb fra Amtsrådsforeningens formue. Det kan man gøre så nemt, som jeg sagde tidligere, som at klø sig i nakken. Der er en formue på mig bekendt på mellem 500 mio. kr. og 600 mio. kr.

Så man kunne meget nemt tage de penge fra Amtsrådsforeningens formue, og så ville det overhovedet ikke berøre budgetlægningen i de enkelte amter for 2004, hvis man altså ønsker det. Men det er Amtsrådsforeningens afgørelse, om man skal det, men det er vores indstilling og de medlemmers indstilling, som deltager for vores vedkommende.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, det lykkes altså ikke over for vælgerne i det her lille, dejlige land at få hr. Kristian Thulesen Dahl til at bekræfte, at Dansk Folkeparti stemmer for lovforslaget med de konsekvenser, det har for nedlæggelse af sygehuse i Vestsjællands Amt og nedskæringer i amternes 2004-budgetter. Det er jo en kendsgerning.

Det er også korrekt, at SF og Dansk Folkeparti ser lidt forskelligt på det kommunale selvstyre. Vi mener faktisk, at amterne, så længe vi har dem, er sat i verden for at administrere eksempelvis sygehusektoren. Det mener vi faktisk også, de er bedst til. De er tættest på borgerne. Jeg mener ikke, det tilkommer Folketinget at beslutte, hvilke sygehuse der skal være, og hvilke der ikke skal være. Det er en amtskommunal opgave. Det, vi kan sikre, er, at amterne og kommunerne har det økonomiske råderum, som gør, at det kommunale selvstyre også har indhold. Det kræver, at der er en vis økonomi i amterne og kommunerne.

Men når man så laver et skattestop, som man opretholder så rigtigt og får tilslutning fra Dansk Folkeparti til at stemme det igennem, så er konsekvensen, at der bliver lukket nogle sygehuse. Og det må Dansk Folkeparti også tage sit medansvar for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Kommunaludvalget. Hvis ingen

gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Kl. 14.50

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til trafikministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om den besparelse, som staten ville opnå ved at vælge DSB frem for Arriva som operatør af de midt- og vestjyske jernbaner, set i lyset af den faktiske udvikling i passagertallet, og hvilken betydning vil det få for regeringens planer om fremtidige udbud?«

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 21/1 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/1 2003).

Begrundelse

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at vi har kunnet få denne forespørgselsdebat i dag, fordi det giver Folketinget mulighed for at træffe beslutninger og gribe ind i en situation, der har udviklet sig til det fuldstændig uacceptable med hensyn til aflysninger og forsinkelser i togdriften i det område i Jylland, hvor der er sket overgang til Arriva.

Det, som er sagens baggrund og årsagen til, at vi stillede forespørgslen her til trafikministeren i dag, er jo, at man dengang, da man skulle se på DSB's tilbud og på Arrivas tilbud, sagde fra ministerens side, at de oplysninger, DSB kom med, kunne man ikke stole på. Man troede ikke på, at der var grundlag for den passagerfremgang, som DSB havde planlagt ud fra, men det viste sig så efterfølgende, at det var der udmærket. Til gengæld havde man fuld tiltro til Arriva.

De advarsler, vi andre kom med, bl.a. på grundlag af de britiske erfaringer, nemlig at når Arriva kører tog, så kører togene alligevel ikke, ville man ikke lytte til. Årsagen var, at man ville fravælge den statslige virksomhed DSB. Mere indviklet er det jo ikke. Konsekvensen var, at man valgte det dyreste tilbud og det dårligste tilbud. Det har vi nu fået at føle. Det har passagererne og pendlerne fået at føle på smertelig vis den sidste måneds tid.

Intet tyder på, det bliver bedre, medmindre Folketinget og det flertal her i Folketinget, som har ansvaret for denne her skandale, griber ind og er med til at træffe en beslutning i dag, der kan gøre det muligt for ministeren at sætte ekstra tog ind ved DSB's hjælp. Det er nemlig det eneste, der her og nu kan føre til en løsning for passagererne i de kommende uger, ellers fortsætter det støt og roligt ned ad bakke.

Så jeg håber, vi får en god debat. Jeg håber ikke mindst, vi får truffet nogle beslutninger til gavn for en løsning af situationen, og derfor ser jeg frem til ministerens besvarelse af denne her forespørgsel.

Besvarelse

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Også jeg har set frem til denne debat. Der er jo mange myter i denne sag, og vi har lige hørt en hel del af dem på én gang. Derfor vil jeg indlede med at sige, at dagens forespørgsel om togdriften i Midt- og Vestjylland rummer mange elementer.

Forespørgslen er yderligere blevet forstærket af det, der er sket på strækningerne, og derfor er det udmærket, at vi får debatten.

For det første stilles der spørgsmål om den besparelse, som staten kunne opnå ved at vælge DSB frem for Arriva. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt mange gange før: I en grundig gennemgang af DSB's tilbud vurderedes det som overvejende sandsynligt, at DSB ikke ville kunne få et regnskabsmæssigt overskud på driften.

Et underskud ville stride mod reglerne for DSB's deltagelse i udbuddet, og tilbuddet måtte derfor afvises. Det kan jeg roligt sige at jeg har sagt et par gange før. Svaret er derfor, at det simpelt hen ikke var muligt at vælge DSB.

Jeg vil jo erindre om, at Rigsrevisionen som bekendt, granskede, og jeg vil understrege »granskede«, alt materialet om afgørelsen i foråret 2002 og bl.a. konkluderede, » at Trafikministeriet har haft et velunderbygget grundlag for sin beslutning om at afvise DSB's tilbud«.

Jeg vil lade det stå for sig selv og henvise til, at den debat næppe kan tilføres meget nyt.

Kl. 14.55

For det andet rummer forespørgslen en henvisning til den faktiske udvikling i passagertallet. Her kan jeg slå fast, at passagerudviklingen i det forgangne år ikke har givet anledning til en ændret vurdering af DSB's tilbud. Trafikudvik-